

Αντιφωνητής

Κάπου χτυπά ένα ρολόι,
Ψάχνω την ώρα του
Αυτήν την ώρα που
πέρασαν όλες οι εποχές
και φώναζαν Δικαιοσύνη

Ε. ΕΦΡΑΙΜΙΔΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2006

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 187 / ΤΙΜΗ 0,90 €

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΡΠΑΧΤΗΣ

Πρόημερών διαβάζοντας σέ τοπική έφημερίδα έναν ακόμη πλειστηριασμό ακίνητης περιουσίας επιχειρηματία - πελάτη συγκεκριμένης τράπεζας, ανακλήθηκαν άθελα στή μνήμη μας οι ανάλογες περιπτώσεις που ακούστηκαν τά τελευταία χρόνια.

Έντάξει, είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί τό επίσημο τοκογλυφικό σύστημα των αναλόγων «ιδρυμάτων» σέ όλον τόν κόσμο. Ειδικά όμως στήν Ελλάδα κάποιοι δείχνουν νά έχουν άλλες προτεραιότητες, όχι μόνο από τήν... έξυπνότητα του πελάτη αλλά και από ένα εύλογο κέρδος στά πλαίσια μίας σύννομης λειτουργίας. Όταν λοιπόν σέ ένα και μοναδικό ύποκατάστημα μίας μικρής πόλης σκάνε τόσα κανόνια, καταστρέφονται τόσοι

άνθρωποι που δουλεύανε πραγματικά (κι όχι λαμόγια που ήρθαν στήν περιοχή για νά τ' αρπάξουν μέ πολιτικές πλάτες και μίζες), είναι άπορίας άξιο τό πώς δέν ξεσηκώνεται κάποιος νά απαιτήσει τουλάχιστον νά χυθεί φώς στόν τρόπο που λειτουργεί αυτό τό μαγαζί. Πώς μπορεί μία έσωτερική διαδικασία (ή όποια ούτε καταλήγει πουθενά, ούτε κάποιαν αλλαγή επιφέρει αλλά ούτε και γνωστοποιεί κάποιο αποτέλεσμα) νά καλύπτει τόσες υποθέσεις;

Δέν είναι επίσης άγνωστο τό πλαίσιο τής αυθαιρεσίας εντός του όποιου κινούνται κάποιοι άνωτεροι τραπεζικοί διευθυντές, άπλή άντανάκλαση τής γενικότερης αυθαιρεσίας του τραπεζικού κλάδου στό έσωτερικό τής κοινωνίας. Όταν όμως αυτό συμβαίνει κατά συρροήν ή όταν συνδυάζεται μέ τή δράση άλλων άρπακτικών που λυμαινούνται τίς ύψηλότερες πολιτικές θέσεις στήν περιοχή, τό πράγμα πιά καταντά χειρότερο κι από τήν... Καμόρα.

Δυστυχώς τό μαφιόζικο κύκλωμα όλων αυτών των βρωμιάρηδων, που κονόμησαν μέ τό πρόσχημα τής «ανάπτυξης», είναι και ισχυρό και έκτεταμένο. Έχοντας γνώση του κινδύνου που αναλαμβάνουμε, θά επιχειρήσουμε κάποιαν άνίχνευση του τοπίου κι ό,τι βρέξει άς κατεβάσει. Δέν γίνεται νά σωπαίνουμε σάν νά μήν τρέχει τίποτε τή στιγμή που τά κοράκια ληλατούν τίς περιουσίες των συμπολιτών μας!

Κ.Κ.

Οί Χορδές του Χρόνου στόν χώρο που τίς τάνυσε

Τό βράδυ του Σαββάτου, στήν Πολιτιστική Κίνηση Κομοτηνής, ό «Αντιφωνητής» παρουσίασε θεατρικές εικόνες από τίς «Χορδές του Χρόνου» του Νίκου Λυγερού. Στήν εκδήλωση, που ξέφυγε κατά πολύ από τίς συνηθισμένες βιβλιοπαρουσιάσεις, προλόγισαν τόν συγγραφέα και τό τελευταίο έργο του ό Κομοτηναιός μαθηματικός Σάκης Λιπορδέζης και ή Ξανθιώτισσα ποιήτρια Έλένη Εφραιμίδου. Η παρουσία τής Αλεξανδρουπολίτισσας ζωγράφου Σύνης Αναστασιάδου, που πίνακάς της κοσμεί τό έξωφυλλο του βιβλίου, συμπλήρωσε τόν πανθηρακικό χαρακτήρα τής βραδυάς που - χάρη στήν θαυμάσια σκηνηκή παρουσία τής Μαρίας Παπαδοπούλου και του Θεωδωρή Βρουζέλη - πιστεύουμε ότι προσέφερε στους παριστάμενους και μία γεύση από τό σκηνοθετικό τάλαντο του Ν. Λυγερού. Τέλος, ή ποντιακή λύρα του νεαρού Λευτέρη Ξενιτιάδη έντισσε μέ αυτόν τόν μοναδικό καταγωγικό μας ήχο όσα ό συγγραφέας και ό ήθοιοι θέλησαν νά πούν. Τούς ευχαριστούμε θερμά όλους.

Γιά τόν «άμφιλεγόμενο» άρχιδολοφόνο

Αύγουστος 1953: Στόν προσφυγικό καταυλισμό ΕΙ Βυρείγ της Γάζας επιτίθεται ή Μονάδα 101 μέ διοικητή τόν Σαρόν. Κατά τήν μαρτυρία του στρατηγού Vagn Bennike του ΟΗΕ «έρριφθησαν βόμβες μέσα στίς καλύβες ενώ οί πρόσφυγες κοιμόντουσαν. Όσοι ξύπνησαν και προσπάθησαν νά βγούν πέσαν νεκροί από πυρά αυτόματων όπλων».

14 Οκτωβρίου 1953: Επίθεση τής ίδιας μονάδας στό Ιορδανικό χωριό Qibya περιγράφεται από τόν ισραηλινό ιστορικό Avi Shlaim: «Οί έντολές του Σαρόν ήταν νά μπουν στο χωριό, νά ανατινάξουν τά σπίτια και νά προκαλέσουν όσο βαρύτερες απώλειες μπορούν στους κατοίκους. 45 σπίτια ανατινάχτηκαν, 69 πολίτες - τά 2/3 γυναικόπαιδα - νεκροί.»

1970: Ο Σαρόν ως έπικεφαλής τής Νότιας Διοίκησης του ισραηλινού Στρατού στή

Γάζα αναθέτει στους στρατιώτες του νά σημαδέψουν έκατοντάδες σπίτια στόν προσφυγικό καταυλισμό τής άκτής (τά είχε κτίσει ό ΟΗΕ για τους πρόσφυγες του 1948) και τό έπόμμενο πρωί τά κατεδαφίζουν αφήνοντας χιλιάδες κατοίκους άστεγους και στέλνοντας έκατοντάδες έξορία στό (Κατεχόμενο τότε) Σινά. Ήταν μία πάγια τακτική του. Μόνο τόν Αύγουστο του 1971 οί στρατιώτες του Σαρόν κατέστρεψαν 2.000 σπίτια κι έξόρισαν έκατοντάδες ανθρώπους στίς όμορες χώρες (Phil Reeves, Independent, 21-1-2001).

1982: Ο Σαρόν ως ύπουργός Άμυνας του Μπέγκιν οδηγεί τόν ισραηλινό στρατό στόν Λίβανο προκαλώντας 20.000 θανάτους, πολιορκώντας τήν Βηρυττό και όργανώνοντας τή σφαγή 2.000 άμάχων στους Παλαιστινιακούς καταυλισμούς Σάμπρα και Σατίλα (16-18 Σεπτεμβρίου) από τους Λιβανέζους Φαλαγγίτες. Η Επιτροπή Καχάν που συστήνεται από τίς ισραηλινές Αρχές για διερεύνηση του θέματος ανακοινώνει μέρος των εύρημάτων της και επιρρίπτει ευθύνες στόν Σαρόν που άρνείται νά παραιτηθεί. Καί χάρη στίς άμερικανικές πιέσεις άφενός και στίς δολοφονίες τριών μαρτύρων κατηγορίας άφετέρου, διέφυγε τόν κίνδυνο νά δικαστεί για έγκλήματα κατά τής ανθρωπότητας στό Βέλγιο.

22 Ιουλίου 2002: Στά πλαίσια των «έξω-δικαστικών εκτελέσεων» Παλαιστινίων μαχητών, βόμβα ενός τόνου πέφτει από ένα F-16 σέ σπίτια άμάχων και διαμερίζει 9 παιδιά και 8 ενήλικες. Μεταξύ αυτών και τόν Σαλάχ Σεχάντα, εκ των ήγετων τής Χαμάς. Τό αποτέλεσμα έπευφημείται από τόν πρωθυπουργό Σαρόν ως «μεγάλη έπιτυχία».

Ός φοιτητής ακόμη στό Έβραϊκό Πανεπιστήμιο είχε δολοφονήσει τρεις γυναίκες άραβικής καταγωγής στό χωριό Κάτνα (βλ. δημόσια ύπενθύμιση του Άραβοϊσραηλινού βουλευτή Αζμί Μπισάρα). Μά και σέ όλη του τήν πορεία ήταν συνεπής κατά πάσης άπόπειρας ειρήνευσης: Τό 1979 ψήφισε κατά τής συνθήκης ειρήνης μέ τήν Αίγυπτο. Τό 1985 έναντίον τής άπόσυρσης από τόν Νότιο Λίβανο. Τό 1991 άντέδρασε στή συμμετοχή τής χώρας του στό συνέδριο ειρήνης στή Μαδρίτη. Τό 1993 καταψήφισε τίς Συμφωνίες του Όσλο. Τό 1994 άπειχε από τήν ψηφοφορία στήν Κνεσέτ για τήν ειρήνευση μέ τήν Ιορδανία. Τό 1997 καταψήφισε τήν συμφωνία τής Χεβρώνας. Τό 2000 πυροδότησε τήν δεύτερη Ίντιφάντα μέ τήν πρόκληση στό τέμενος Αλ Άκσα. Οί περισσότεροι οικισμοί έποικων είναι δικά του δημιουργήματα. Κατασκεύασε τό Τείχος κόντρα στήν παγκόσμια νομιμότητα, άδιαφορώντας για κάθε κατακραυγή και ήθική. Οργάνωσε τό Απαρτχάιντ στά Κατεχόμενα, ενισχύοντας, μετά τήν άπόσυρση από τή Γάζα (που τήν κατέστρεψε μία τεράστια, άνοικτή φυλακή) ακόμη περισσότερο τους έποίκους τής Ιερουσαλήμ και τής Δυτικής Όχθης. Όλα στή γραμμή τής περιφρονης συνέντευξης του στόν Άμος Όζ τό 1982, όπου αναλάμβανε τό κόστος νά σφάξει, νά εκδιώξει, νά χρησιμοποιήσει και πυρηνικά, άρκει νά είναι «άποτελεσματικός». Έ, αν τά άνωτέρω σκιαγραφούν μιάν «άμφιλεγόμενη προσωπικότητα», όπως μάς λένε οί σοβαροί και μετριοπαθείς λαμοιογράφοι (σάν τόν Φρήντμαν των Ν.Υ. Times), τότε πώς είναι ένας υπερναζιστής άρχιφασίστας; Κ.Κ.

Ζάχαρη: Έρχονται πίκρες...

Τί έδειξε τό κυβερνητικό άλαλούμ μέ τήν ύπόθεση τής ζάχαρης; Πώς γίνεται τήν ίδια μέρα που τό ΔΣ τής ΕΒΖ αποφάσισε άναστολή τής λειτουργίας του έργοστασίου τής

Ξάνθης, στό ύπουργείο Οικονομίας νά αποφασίζεται τό άκριβώς αντίθετο; Τελικά ισχύει ή δέσμευση του Μπασιάκου για συνέχιση τής λειτουργίας του (που τήν έπιβεβαίωσε τελικά ή σύσκεψη υπό τόν Άλογοσκούφη) ή τό σενάριο βάσει του όποιου ή Deloitte

«συμβούλεψε» τήν Άγροτική Τράπεζα, μεγαλομέτοχο τής Έλληνικής Βιομηχανίας Ζαχάρως, νά κλείσει τό έργοστάσιο μιά που προβλέπεται μείωση τής τιμής της κατά 36%;

Βεβαίως μπορεί κανείς νά μείνει στά προφανή: Στό πόσο διγλωσση, άνίκανη, ευεπίφορη σέ πιέσεις, άναποφάσιστη ή τί άλλο μπορεί νά πεί κανείς ότι άποδείχτηκε ή κυβέρνηση. Θέλουμε όμως νά δούμε και τήν πιό σοβαρή πλευρά του θέματος: Είναι δυνατόν νά συνεχιστεί ή λειτουργία του έργοστασίου μονάχα έπειδή άπειλησε μέ παραίτηση ό Ξανθιώτης ύφυπουργός Γεωργικής Άνάπτυξης κ. Κοντός ή έπειδή πίεσαν οί 114 εργαζόμενοι, οί έκατοντάδες τευτλοκαλλιεργητές και ό Σγουρίδης; ύπάρχουν ή όχι κριτήρια άγοράς για τό μέλλον τής επιχείρησης; Καί πότε θά μελετηθούν τα περίφημα βιοκαύσιμα, ή βιοαιθανόλη κλπ ως διάδοχη κατάσταση, πότε θά άρχισι ή παραγωγή τους; Μήπως είναι καιρός νά δούμε τό τραγικό έθνικό μας άδιέξοδο;

ΔΠΘ: Αναμένεται τό αποτέλεσμα...

Γουστόζικα νέα προκύπτουν από τον διενεργούμενο έλεγχο στα οικονομικά του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης. Φαίνεται ότι μετά τα κατορθώματα που άποκαλύφθηκαν στο Πάντειο, με τις Φερράρι, τα κόκκινα χαλιά και άλλα ακαδημαϊκά επιτεύγματα, δεν αποκλείεται να έχουμε και στη Θράκη ανάλογες αποκαλύψεις. Βεβαίως άλλου τύπου μά εξίσου σημαντικές, πόσο μάλλον που ίσως και να αφορούν πρόσωπα που κυκλοφορούν με ύψος χιλίων καρδινάλιων εν μέσω των ουτιδανών ιθαγενών.

Πάντως οι δύο άνθρωποι που έκτελούν την υπηρεσία για την οποία εστάλησαν από το Υπουργείο Έθνικης Οικονομίας και Οικονομικών έχουν σοβαρό πρόβλημα με την αντιμετώπιση που συναντάνε. Για να μιλήσουμε πολιτικά όρθως, δεν διευκολύνονται επαρκώς και προθύμως από τους αρμόδιους. (Νά αληθεύει λέτε ό φημολογούμενος διάλογος «Όπου τούς δείτε, τρέξτε να φύγετε!» «Μά πού να πάμε,

έξω βρέχει!» «Νά πάτε στις τουαλέτες!») Έμεις πάντως δεν πιστεύουμε ότι είναι δυνατών ακαδημαϊκοί και ανώτεροι υπάλληλοι να λειτουργούν με τρόπο ύπονομεντικό των μηχανισμών έλέγχου και διαφάνειας και νομίζουμε ότι αυτά τα «τρέξτε να κρυφτείτε» ανήκουν στις άλλοτινες εποχές που τό ΣΔΟΕ έβγαίνει στην αγορά. Ούτε και νομίζουμε ότι θά μπορούσε ποτέ να γίνει παρέμβαση στον ύπουργό κ. Αλογοσκούφη ώστε να πάει όλη ή υπόθεση στις καλένδες, άντε και με ένα άμελητέο κόστος για κάποιον φτωχοδιάβολο. Θεωρούμε ότι ό έλεγχος θά φτάσει βαθιά, τόσο στις υποθέσεις που θά αφορά, όσο και στον χρόνο (πώς αλήθεια ορίζονται τά χρονικά όρια της ελεγκτέας χρήσης; Σχετίζονται με τό ποιός ήταν τότε πρϋτανης ή αντιπρϋτανης, άς πούμε). Κι έλπίζουμε ότι θά έξεταστεί σύν τοίς άλλοις και ή σκοπιμότητα πολλών δαπανών και ή άνταποδοτικότητα τους (ή κωμικοτραγική ιστορία των θερινών κινηματογράφων είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα).

Κλείνοντας την μικρή μας αναφορά θέλουμε να (Ξανα)τονίσουμε πως δεν υπάρχει καμμία ύποπτη σκοπιμότητα στις τακτικές μας νύξεις για τό πρόβλημα του Δημοκριτείου. Απλώς δεν μπορούμε να βλέπουμε ένα όνειρο του τόπου, μιά τόσο σημαντική (και ως έναν βαθμό πετυχημένη) επένδυση να γίνεται άθυρμα στα χέρια όποιουδήποτε, δεξιού ή άριστερου, άνεξαρτήτως... στοάς. Γι' αυτό και δεν διστάζουμε να δυσραεστούμε τακτικά κάποιους, χάριν του τόπου και της αληθινής του ανάπτυξης.

Άνασχηματισμός στο Υπουργείο Έξωτερικών

Θά κόμιζε γλαυκα ές Αθήνας κανείς μιλώντας για την περίοδο όλοκληρωτικής παρακμής που διανύει ή Ελλάδα και ό έλληνισμός. Τέτοιας που φαίνεται ότι έχει διακυβευθεί άνεπανόρθωτα ή δυνατότητα να συνεχίσει να καταθέτει την ιδιοπροσωπία του στην ιστορική ροή, άν όχι και να συνεχίσει να ύπάρχει. Ώσαύτως, δεν θά ήταν σοβαρό να μιλήσουμε για άνεξάρτητο κράτος με έξωτερική πολιτική σύμφωνη με τά δικά του συμφέροντα. Κάθε άλλο μάλιστα!

Παρόλα αυτά, με εξαίρεση την έπονεϊδίση εκσυγχρονιστική παρένθεση, ή τήρηση όρισμένων προσχημάτων έμοιαζε να έχει γίνει ό κανόνας στο προτεκτοράτο. Τόσο ό παππούς Καραμανλής όσο και ό Άνδρέας κάτι με την έξοδο από τό στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ κάτι με τό «Χώρα» και την άραβική πολιτική εύρισκαν τρόπο να σώζουν την παρτίδα για τούς ιθαγενείς. Μιά παρτίδα ή όποια κατά τά άλλα χαρακτηρίζεται από μία καταθλιπτική διαδοχή μικρών ή μεγαλύτερων άπωλειών. Από μία εϊρωνεία της τύχης δεν χρειάστηκαν παραπάνω από λίγους μήνες για να έπιβεβαιώσει και ή παρούσα κυβέρνηση τόν κανόνα. Ξεκίνησε άνέλπιστα ένθαρρυντικά σώζοντας την ύστατη κυριολεκτικά ώρα την Κύπρο από την έσχατη ταπείνωση του έκτρας Άνάν - δυστυχώς μόνο προσωρινά, όπως άποδείχτηκε. Δεν προλάβαμε να ψελλίσουμε ότι και μόνον αυτό ήταν άρκετό για να χαρακτηριστεί έπιτυχημένη όλόκληρη ή τετραετία και αναγκάστηκε δειλή, μοιραία κι άβουλη άντάμα να διαβεί τά καυδιανά δίκρανα. Η έναρξη ένταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ της φασιστογειτόνος άρχικά, και του ψευτομακεδονικού μορφώματος του σωλήνα στη συνέχεια, ήταν σύμφωνα με όλες άνεξαιρέτως τις έκτιμήσεις/άναλύσεις δυό ιστορικής σημασίας εύκαιρίες που άπωλέστηκαν άπολύτως άναιτιολόγητα εις βάρος των με έντυπωσιακά σταθερό τρόπο βαλλομένων έθνικών συμφερόντων.

Άπό τό σημείο όμως αυτό, μέχρι την μέσω του προαναγγελθέντος άνασχηματισμού άπόλυτη ταύτιση των έπιλογών της έξωτερικής πολιτικής με τις έπιταγές της άγέλης που καταδυναστεύει την ύφήλιο, ή άπόσταση παραμένει χαώδης. Η σκανδαλωδώς προβαλλόμενη γόνος της τρίτης οικογένειας (με στενότατους δεσμούς με τό Μπουσέικο) ή όποια κληρονομική δικαιοματι διαφεντεύει τό κρατίδιο βορειοανατολικά της Άφρικής, προβάλλει από όλα τά «άνεξάρτητα» Μέσα ως σίγουρη σχεδόν διάδοχος του νύν ύπουργού Έξωτερικών, δίνοντας λαβή για μαύρες σκέψεις σε κάθε στοιχειωδώς έχέφρονα.

Ό γενάρχης σε παλιά του φωτογραφία (3.720 π.Χ.)

Έφιαλτικό κυριολεκτικά τό σενάριο, άν λάβει ύπόψιν του κανείς τις θέσεις της γκαγκοτερικής συμμορίας τόσο για τά άμέσου έλληνικού ένδιαφέροντος θέματα (Κυπριακό, «Μακεδονικό», Αϊγαίο, έπαναπροσδιορισμός συνόρων στα Βαλκάνια - Κοσσυφοπέδιο κοκ), όσο και τά διεθνή (βομβαρδισμός του Ιράν, έξευτελισμός και έξαναγκασμός σε ταπεινωτική συνθηκολόγηση της Συρίας, κρίσιμη συγκυρία στο Μεσανατολικό, συνέχιση της Κατοχής στο Ιράκ/ Άφγανιστάν κοκ) ένόσω ή Ελλάδα παίζει κάποιο ρόλο στο Συμβούλιο Άσφαλείας των Ήνωμένων Έθνών.

Παραμένει άπορία αξιον πάντως, πως ό πρωθυπουργός αφήνει να διαρρέουν τέτοιες πληροφορίες - στον βαθμό που άπηχούν τις σκέψεις του για τόν άνασχηματισμό - δοθέντος του άμφιλεγόμενου ρόλου (για να τό πούμε κομπά) του πατριάρχη της οικογένειας στη σύγχρονη έλληνική ιστορία, αλλά του ύπονομεντικού ρόλου του ίδιου όσο και της θυγατρός του στο έσωκομματικό πεδίο κυρίως σε περιόδους πριν από έκλογές, όποτε έκτιμούσαν ότι οι έξελίξεις τούς προπερνούσαν. Άν για κάποιον λόγο που έμεις δεν κατανοούμε, πρέπει όπωσδήποτε να της δώσει ένα Υπουργείο, άς είναι αυτό του Αϊγαίου, έτσι ώστε και με τις περιλάλητες ικανότητές της να τό άναβαθμίσει (άφου πρώτα ύπογράψει συμβόλαιο ότι δεν θά χαρίσει κανένα νησί πουθενά), αλλά και να πάσουμε να τη βλέπουμε όλη μέρα μπροστά μας στην ΤV. Έλεος πιά!

Όσο για τό ΥΠΕΞ, για την περίπτωση που ό κος Πέτρος συνταξιοδοτηθεί, ό συμπατριώτης μας ύφυπουργός και ικανός είναι, και άποτελεσματικώς άποδείχτηκε (έπισημότητα των προσπαθειών του ή σημαντική έπίσκεψη στην Κίνα), και ύπόγειες δεσμεύσεις δεν φαίνεται να έχει προς τό παρόν. Δ.Ν.

Σχόλια πτερόεντα

Σχετικά με τό πρωτοεϊλιδο δημοσίευσμά μας στο προηγούμενο φύλλο, για τις παρεμβάσεις της Μαρίας Δαμανάκη ύπέρ του Αχμέτ Σαδικ που αναφέρει ό Γιάννης Καψής στο τελευταίο του βιβλίο, έπικοινωνήσε μαζί μας ό φίλος κ. Κώστας Κατσιμίγας με μία ουσιαστική παρατήρηση: Πως είναι δυνατόν να χρειαζόταν ό Σαδικ τό ΔΙΚΑΤΣΑ έφόσον πήρε πτυχίο στην Ιατρική της Θεσσαλονίκης; Χώρα που ό μακαρίτης δεν είχε ποτέ σχέση με την Άριστερά. Η άναγνώριση πτυχίου Ιατρικής που είχε γίνει τότε θέμα ήταν του Μουσταφά Μουσταφά και πιθανόν να συγγεί ό Καψής όχι μόνο τόν Σαδικ με τόν Μουσταφά μά και τόν... Κάππο με την Δαμανάκη (!). Τί να πούμε; Έμεις απλώς άντιγράψαμε τό άπόσπασμα από τό βιβλίο του πρώην ύφυπουργού Έξωτερικών, τό όποίο είχε και λεπτομέρειες για τό περιστατικό. Άν πάντως σφάλει τόσο οικτρά ό Καψής, πως δεν άντέδρασε μέχρι τώρα ή Δαμανάκη; Δεν την ένοχλεί που την έκθέτει με τέτοιο τρόπο ένας πρώην ύπουργός του νύν κομματικού της χώρας; Και πόσο έγκυρες είναι και οι άλλες πληροφορίες που δίνει τό βιβλίο «Ζεϊμπέκικο και Κόκα Κόλα» για πρόσωπα και καταστάσεις της Θράκης;

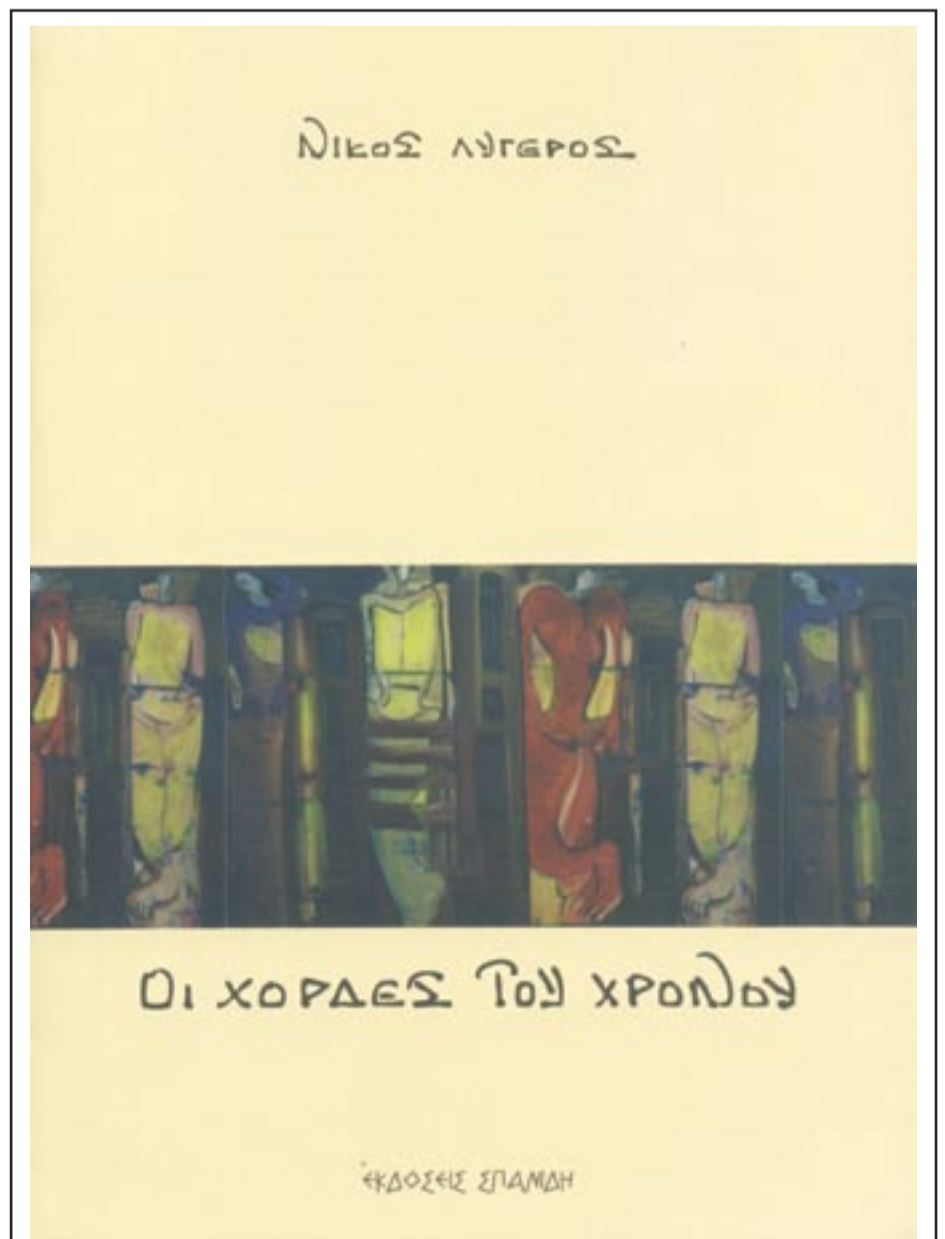
Στό προηγούμενο φύλλο μας, έπίσης, γράφαμε για την φυγή των Έλλήνων από την Πάργα τό 1819, καθώς ή περιοχή είχε πουληθεί από τούς Άγγλους στους Τούρκους. Πέρα από τό ιστορικό ένδιαφέρον του περιστατικού με τις συγκινητικές λεπτομέρειες, ό φίλος Σ.Κ. από την Αθήνα μάς ύπέδειξε την αξία που μπορεί αυτό να έχει και για τις άστικές ύποθέσεις που έγείρον οι Τσαμηδες της περιοχής σήμερα. Άν όντως πήγαν και έγκαταστάθηκαν στις περιουσίες των Έλλήνων που φύγανε άρον άρον στα Έπτάνησα, τότε τά τσάμικα έπιχειρήματα για όφειλόμενες άποζημιώσεις άδυνατίζουν άκόμη περισσότερο. Έμεις ώστόσο δεν είμαστε σε θέση να κάνουμε άσφαλή έκτίμηση, έλπίζουμε κάποιος άρμοδιότερος να αξιοποιήσουν τό στοιχείο αυτό όπως πρέπει.

Έραποστολή από την Ξάνθη στό... Καμερούν; Κι όμως, να! Καθώς ήδη από πενταετίας ή δραστήρια Μητρόπολη Ξάνθης και Περιθεωρίου έχει ιδρύσει γραφείο Έξωτερικής Έραποστολής, στελεχωμένο τόσο με κληρικούς όσο και με λαϊκούς συνεργάτες, τό έργο άρχίζει να μορφοποιείται. Τις ήμέρες αυτές μία αντιπροσωπεία υπό τόν Μητροπολίτη Παντελεήμονα μετέβη στο Βόρειο Καμερούν, όπου έγκαινιάσε ιερό ναό (του Αγίου Παντελεήμονος) για την εκεί όρθόδοξη κοινότητα, και θεμελίωσε ένα ιατρείο και ένα σχολείο. Η σχέση της Μητροπόλεως με την συγκεκριμένη άφρικανική χώρα δημιουργήθηκε από τόν καιρό που βρισκόταν σ' αυτήν ως Έπίσκοπος ό νύν Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος, του όποιου ή καταγωγή είναι από τόν Δαφνώνα. Η σχέση αυτή λοιπόν διήρκεσε και μετά την άποχώρηση του συντοπίτη μας κληρικού και έφτασε στο σημερινό αίσιο σημείο. Σεβόμενοι την έπιθυμία της Μητροπόλεως να παραμείνουν οι τόνοι χαμηλά και οι μεγαλοστομίες μακριά, σημειώνουμε απλώς τό γεγονός και εύχόμαστε καλή συνέχεια.

Και κάτι σχετικό κι ένδιαφέρον: Πρό διμήνου, παγκόσμια έρευνα σε 68 χώρες, για την θρησκευτικότητα των ανθρώπων, έδειξε ότι οι Έλληνες (με 86%) είναι οι πρώτοι στην Εύρώπη και στην 8η θέση παγκοσμίως, μετά τη Γκάνα (96%), τη Νιγηρία, τη Σενεγάλη, τις Φιλιππίνες, την Κέννα, τόν Παναμά και την Ινδία! Δηλαδή με την ρωμαιοπαπική έξαίρεση του Παναμά, είμαστε ό πιο θρησκευ χριστιανικός λαός του κόσμου! Τώρα δηλαδή να τό πιστέψουμε αυτό; Μήπως είμαστε ό πιο ψεύτης λαός του κόσμου; Πάντως ό,τι και να συμβαίνει, οι ύπέρμαχοι του χωρισμού Κράτους - Εκκλησίας παίρνουν ένα ξεκάθαρο μήνυμα...

«Μέσα από τό βλέμμα του συγγραφέα ύπάρχει τό όραμα μιάς άλλης Θράκης, που δεν κλαίει πιά τί μοίρα της και που διεκδικεί τά δικαιώματά της, μιάς άλλης Μαύρης Θάλασσας που πρέπει να ήήσει τόν θάνατό της για ν' άνθίσει και πάλι ή Ρωμανία μας...»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών και Πλάτωνος 11, 67100 Ξάνθη
τηλ. & τ/ο: 25410 27544 info@spanidis.gr www.spanidis.gr

ΟΡΙΣΤΕ ΤΑ ΧΑΛΙΑ* ΜΑΣ!

Δέν φτάνει πού έρχονται, μάς φορτώνουν και τά τρισβάρβαρης κακογουστιάς δώρα τους, ρέ γαμώτο...

Παρακολουθώντας τά τής πρόσφατης «ιδιωτικής» περιοδείας του Τούρκου ύπουργού Δικαιοσύνης Τζεμίλ Τσιτσέκ στη Θράκη, αναρωτιέται κανείς πού βρίσκεται τέλος πάντων αυτός ο πάτος τής «έλληνοτουρκικής φιλίας». Γιατί ναί μέν «δέν έχουμε τίποτε να κρύψουμε, άρα γιατί να αντιδράσουμε», καθώς δηλώνει και ό Εύριπίδης Στυλίας-νίδης, αλλά αυτό σημαίνει ότι μπορεί να έρχεται καθένας αξιωματούχος τής Τουρκίας και να δηλώνει ό,τι γουστάει επίκαλούμενος τόν δήθεν ιδιωτικό χαρακτήρα τής επίσκεψής του; Και να προωθεί - λόγους και έργους - τόν έκτουρκισμό τής μειονότητας, χωρίς κανείς να τόν περιμαζεύει;

Δέν θά γράψουμε αναλυτικά τά εύκόλως έννούμενα ζητήματα πού αναδύονται, καθένας σφύρων άνθρωπος τά αντιλαμβάνεται. Τηλεγραφικά μονάχα θέτουμε μερικά έρωτήματα πού θά μείνουν βεβαίως ρητορικά - ποιός να τά άπαντήσει...

1) Τί είδους ιδιωτική επίσκεψη ήταν αυτή στην όποια συνάντησε τόν περιφερειάρχη, τόν νομάρχη, δημάρχους, κτλ;

2) Πώς δικαιολογείται ή παρουσία τής χήρας και του υιού Σαδικ πάντα δίπλα στον Τούρκο ύπουργό; Μέ ποιό κριτήριο κανόνιζε ή Ίσικ τό πρόγραμμα του τελευταίου; Άληθεύει ότι... παρα-ήταν ιδιοτελής;

3) Οί δηλώσεις του Τσιτσέκ για έλληνική πολιτική διώξεν και ή τουρκική έθνική έξαρση μέσα στο Έσκι Τζαμί, μέρα Μπαϊραμιοϋ, μέ τόν χότζα να χέζεται από τή χαρά του για τήν ύπουργική παρουσία, ήταν κι αυτές μέσα στο... «προσεγγιστικό κλίμα»;

4) Οί κατ' ιδίαν προτάσεις του Τσιτσέκ για παρέμβαση στις εκλογές ύπερ των συνομιλητών του πολιτικών άρχόντων τής Ροδόπης («θέλεις να σε βοηθήσω»;, «θέλεις να στήσω έναν μηχανισμό για σένα;») άληθεύουν ή είναι φήμες; Κι αν άληθεύουν τί αντίτιμο προϋπέθεταν;

5) Πότε τελοσπάντων θά κάνει και κάποιος Έλληνας αξιωματούχος μιά έξισου ιδιωτική επίσκεψη στην Ίμβρο; Μονά ζυγά δηλαδή δικά τους;

Κ.Κ.

* Η λέξη τονίζεται στη λήγουσα για Τούρκους και στην παραλήγουσα για μάς...

Εύχαριστούμε, Τουρκία!

Ός Έλληνες πολίτες τής Θράκης, συχνά νιώθουμε τήν ένδόμυχη ανάγκη να εύχαριστήσουμε τήν Τουρκία για τή δράση και τήν πολιτική της στην περιοχή μας, μά τό άμελοϋμε. Σήμερα λοιπόν, άποδίδουμε τά του Καίσαρος τώ Καίσαρι, και άς μήν θεωρηθούν ειρωνικά τά παρακάτω:

Εύχαριστούμε τήν Τουρκία πού μέ τήν δραστηριότητά της στην έλληνική Θράκη συνιστά μιάν διαρκή πρόκληση για τήν έθνική αυτοσυνειδησία μας. Πού μάς φέρνει σε συνεχή άναμέτρηση με τίς έθνικές και πολιτισμικές πραγματικότητες, με τόν κοινωνικό ρόλο τής Θρησκείας, τόν προπαγανδιστικό χαρακτήρα τής Τέχνης, τήν πολύπλευρη ισχύ τής Οικονομίας. Χάρη στις παρεμβάσεις της αναγκαζόμαστε κάθε τόσο να άνασκαλεύουμε τήν ιστορική μας μνήμη, να ζυγίζουμε τήν πολιτική συγκυρία, να προκρίνουμε τήν έκάστοτε άκολουθητέα τακτική. Δέν μένει χρόνος για έφησυχασμό, ούτε χώρος για ψευδοβεβαιότητες. Καθημερινά τίθενται τά έρωτήματα για τήν προτεραιότητα του δημόσιου ή του ιδιωτικού, κάθε τόσο αναγκαζόμαστε να άναζητάμε τήν δέουσα ίσορροπία των δύο τομέων (χωρίς ποτέ να τήν άποκαθιστούμε...) Ποιός έννοείται από τήν κατάσταση στην διεθνή σκηνή σήμερα; Πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν οί μειονότητες; Πώς δημιουργείται μιά ψεύτικη συνείδηση, ποιός είναι ό ρόλος των έθνικών στερεότυπων και τής ιστορικής

έμπειρίας σ' αυτές τίς διαδικασίες; Έρωτήματα πού θά ένδιέφεραν μόνον ειδικούς, έδώ άπασχολούν μέχρι κι έμάς!

Μά και πέρα από τά θεωρητικά ζητήματα πού ανακύπτουν καθώς προσπαθεί κανείς να αντιδράσει στην έξωτερική άπειλή, υπάρχουν κι άλλα, πολύ πιό άπτά κέρδη από τήν τουρκική δράση: Μάς άποκάλυψε μέ τρόπο άδιάψευστο τό επίπεδο (μορφωτικό, πολιτικό, ήθικό...) του πολιτικού μας προσωπικού, έντόπιου και μή. Μπορεί κανείς να έχει σε ύπόληψη ένα άτομο πού πορεύεται με γνώμονα τήν εύνοια ενός έχθρου πού τυγχάνει και ψηφοβοσκός; Μά ακόμα και σε επίπεδο κοινωνίας: Τί αντίστασεις μπορεί να προβάλλει μιά κοινότητα σε δυνάμεις πανίσχυρες (σάν εκείνες τής παγκοσμιοποίησης) όταν δέν μπορεί να αντιπαλέψει ούτε έναν εισαγόμενο... τουρκισμό έν έτει 2006; Τί μπορεί κανείς να περιμένει από ανθρώπινες ομάδες πού δέν παραιτούνται του άυτιστικού εύδαιμονισμού τους ούτε καν ένώπιον τής εσχάτης άπειλής; Και πόσα πράγματα είναι τελικά σε θέση να πετύχουν μικρές μειοψηφίες πού δέν είναι πρόθυμες να συνθηκολογήσουν με τό γενικό κλίμα;

Γιά όλα αυτά τά έρωτήματα (και άλλα συναφή) πού ή Τουρκία μάς θέτει έπίμονα και όπωσδήποτε γόνιμα, τήν εύχαριστούμε θερμά!

«Α»

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ... ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΤΕΙΝΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Δεν θα εκδικείται μόνο η φύση. Τα πτηνά κλειστής εκτροφής σε Δυτικές χώρες που αναπτύσσονται σε ελεγχόμενες συνθήκες διαβίωσης, με τα κανονικά τους προγράμματα φαρμακευτικής αγωγής με τις ορμόνες τους και την μόνιμη παραμονή σε συνθήκες ημέρας, με το ελεγχόμενο DNA (όταν δεν είναι υβρίδια), ΔΕΝ είναι άρρωστα. Είναι απολύτως ασφαλής και μπορούμε να τα καταναλώνουμε άφοβα: δεν εκτίθενται στις κακές παρέες των μεταναστευτικών πτηνών, δεν τρώνε ό,τι νάσαι και δεν ζευγαρώνουν με αγνώστους ή και μεταξύ τους. Δεν τα βλέπει το φως του ήλιου και δεν τα χτυπάει το πρωινό αεράκι. Συνωστίζονται με χιλιάδες άλλα υγιέστατα πουλιά στα ίδια κλουβιά και έτσι ακόμη και όταν κανιβαλίζουν δεν διατρέχουν κανέναν κίνδυνο.

Μια πανδημία της λεγόμενης γρίπης των πτηνών την φοβούνται μόνο όσοι έχουν επαφή με πραγματικά πτηνά και φυσικά όχι ο δυτικός, πολιτισμένος άνθρωπος. Αυτός μπορεί να την σταθμίσει, να την εκτιμήσει και στο τέλος να την καταπολεμήσει. Αυτό μάλιστα φαίνεται καθαρά και από τον τρόπο με τον οποίο μεταδίδεται η είδηση στην Ευρώπη και στην Αμερική.

Η εκδίκηση της σταβλισμένης εκτροφής. Το μοντέλο του μικρού κορτσιού που βόσκει αμέριμνο τις χήνες του σε ένα καταπράσινο βόρειο λιβάδι ή σε ένα υδροβιότοπο της Ινδονησίας, αντί να μας γεμίζει γαλήνη και σιγουριά μας φέρνει στο νου αγελάδες που χάνουν την ίσορροπία τους και πέφτουν κάτω σαν δαιμονισμένες. Όχι κορτσιάκι, τέρμα οι χήνες, πλύνε τα χεράκια και πήγαινε στο κοντινότερο market, εκεί δεν υπάρχει κίνδυνος, μόνο πρόσεχε την πιστωτική του μπαμπά...

Η νόσος των πτηνών ονομάστηκε έτσι πριν πέντε χρόνια από ένα θανατηφόρο κρούσμα αυτής στην Κίνα. Από τότε τα μεταναστευτικά πουλιά έχουν ανεβοκατέβει πέντε φορές Ρωσία

- Ινδονησία με όλες τις ενδιάμεσες στάσεις. Μόνο στην Ινδονησία, στην Νότια Κίνα και πρόσφατα στην Τουρκία έχουν αναφερθεί νεκροί φορείς της.

Τα πτηνά που μολύνουν την Ανατολική περιοχή της Τουρκίας στα σύνορα με το

Παράγινε τό κακό μέ τήν παγκοσμιοποίηση...

Ιράν ακολουθούν τις μεταναστευτικές γραμμές από την Βόρεια Ευρώπη Σουηδία, Φινλανδία, Ρωσία δυτικά των Ουραλίων προς την Βόρειο Αφρική, το μεγάλο Δέλα του Νείλου, τον Ευφράτη κλπ. και μάλλον θα ήταν λογικό να υπάρχουν σε όλη τη διαδρομή τους, κρούσματα έστω μολυσμένων πτηνών αν όχι μολυσμένοι άνθρωποι. Σε όλη τή βόρεια Ευρώπη (περιοχή αναπαραγωγής και φωλοποίησης) η υπαιθρια βόσκηση πτηνών είναι πολύ διαδεδομένη. Η Βόρεια Αφρική θεωρείται ο τελικός προορισμός όλων των αποδημητικών ρευμάτων των περισσότερων πτηνών, που προέρχονται από την Βόρεια Ευρώπη και Ρωσία. Εκεί οι ντόπιοι κυνηγούν τα μεταναστευτικά πουλιά με τα δίχτυα. Είναι τουλάχιστον περίεργο που δεν υπάρχουν ακόμη κρούσματα της νόσου στις περιοχές αναπαραγωγής (Βορράς) και διαχείμασης (Νότος) αλλά στην Τουρκία και μάλιστα με τέτοια ραγδαία εξαπλώση μεταξύ του πληθυσμού... Μερικά κρούσματα άρρωστων πτηνών μόνο στο Καζακστάν και στην Μογγολία για να χουμε να λέμε.

Τώρα όποιος βάζει με το νου του σενάρια για συμφέροντα εταιρειών, έλεγο της διατροφής του ανθρώπου και άλλα τέτοια που καταγγέλουν οικολογικές οργανώσεις σαν την Γκρήνπης εδώ και χρόνια, είναι συνωμοσιολόγος;

ΑΝΟΙΧΤΟ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΣΕΙΡΑ: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

